

17 אוקטובר 2022
כ"ב תשרי תשפ"ג

ת.ז

החלטה בערעורו של

1. בתאריך 28.9.2022 התקנס בית הדין לערעורים בנוכחות הצדדים, دون בערעורו של הסטודנט, על פסק דין של בית הדין המשמעתי בעניינו (הכרעת דין מיום 22.6.2022 גזר דין מיום 1.8.2022).
2. בתאריך 14.8.2022 הגיע הסטודנט ערעור על הכרעת הדין גזר הדין. תגובה התביעה הוגשה בתאריך 8.9.2022 (המערער לא מימש את זכותו להגשת תשבחה).

רקע

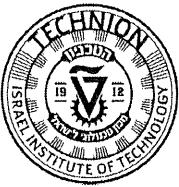
3. עניינו של הערעור בחינה מקוונת שהתקיימה בתאריך 19.2.2021, סמסטר חורף תשפ"א, מועד א' בקורס מבוא לתכנות מערכות מס' 234124.
4. המערער הושם בכך שתשובתו לשאלות 2, 3, 4ב' נמצאו דומות לפתרון של שלושה סטודנטים אחרים. במהלך הבחינה, פתרון הבחינה הועבר תמורה תשלים. כמו כן, במהלך הבחינה המצולמה היחידה הנראית היא של מסך המחשב, וכך לא ניתן לראות את המסך עצמו. המערער הושם בכך שנראה מעתיק מהמסך.
5. בתאריך 1.6.2022 התקיים דיון בבית הדין המשמעתי בפני הרכב תלתא (הסטודנט לווה ע"י מלויים מטעם אס"ט, מר איתן זידל ומר אור לניאדו). בתאריך 22.6.2022 הוקראה הכרעת הדין בנוכחות הצדדים, ולאחר מכן נשמעו טיעונים לעונש. גזר הדין ניתן בתאריך 1.8.2022.

6. בית הדין קמא הרשע את המערערפה אחד בעבירות משמעת לפי סעיפים 4.1.1, 4.1.3, 4.1.4 ו- 4.1.5 לתקנון. בהכרעת הדין נכתב (סעיפים 15-16, ההדגשה אינה במקור):

"**השאלה העומדת בפני בית הדין** היא, האם דמיון חריג כפי שהוצע בסעיפים רבים, בהשוואה בין הפתרונות של הסטודנטים (ובהשוואה לפתרונות אחרים), הוא צירוף מקרים סביר, שיכל להופיע בפתרונות של ארבעה סטודנטים שאין ביניהם קשר, או שהמסקנה המתבקשת היא שלשות הסטודנטים העתיקו ממקור כלשהו (כפי שהודה והעיד על כך עד התביעה). או מכך השני של אותו מطبع – האם ניתן להסביר את צירוף המקרים החריג הזה, בדרך הגיונית אחרת (כגון למידה מאותם מאגרי מידע, מבחן עם חומר פתוח), באופן המעלה ספק סביר ביחס לティー שהציגה התביעה.

לעמדתנו, המסקנה האפשרית היחיד מהראיות שהוצעו בפניינו היא העתקה. התביעה ביססה את ההרשעה כנדרש, ביחס לשלוות הסטודנטים".

7. בית הדין החליט פה אחד להשיט על המערער עונשים כדלקמן: ציון אפס בקורס מושא הקובלנה, הרחקה בפועל מלימודים לשנה וחצי (להלן סמסטר חורף תשפ"ג), והרחקה על תנאי לחמש שנים במקרה הרשעה חוזרת. בגין הדין פורטו שיקולי הענישה, ובין היתר נכתב כדלקמן (סעיפים 19-22):
- "**סטודנט ביצע מעשה הונאה חמור במטרה להשיג ציון במרמה.** ציון שאינו משקף את ידיעותיו ואינו מגיע לו. התנהלותו של הסטודנט פגעה בלב הוויה האקדמית, ובעקרונות הבסיסיים ביותר של הטכניון - חתירה לאמת וירושה. ... מדובר בסטודנט

להנדסת חשמל, אשר העסكتו בעtid עלולה הייתה להתבצע על סמך התהדרות בגילון ציוניים ובהישגים לא לו, עם הכרה של מוסד יוקרתי כמו הטכניון. בכך היו עלולים להיפגע שרשרת ארוכה של גורמים – מעסיק, צרכנים פוטנציאליים, ושמו הטוב של הטכניון. בית הדין מחויב להגן מפני תרחיש שכזה, לשמר על טוהר המידות האקדמי, וכן להגן על ציבור הסטודנטים. זאת שפועלים. וזו על פי כללי האתיקה והוישור.

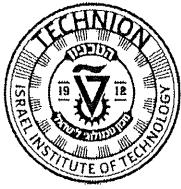
בית הדין רואה בחומרה את מעשיו של הסטודנט, ואת העובדה שלא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע כל חרטה. נסיבות ביצוע העבירה חמורות ביותר".

8. כאמור בתאריך 28.9.2022 התקיים הדיון בבית הדין לערעורים, בנסיבות הקיימים. המערער הגיע בilio' ע"ד האני חורי, מבלי למסור על כר הוועדה מראש, כנדרש וכנהוג. בטעמך זה הוא הודיע לבית הדין לערעורים כי הוא מיוצג, ומסר "פי" כוח חתום מאותו יום. התובעת הגיעה ללא יציג (שכן המערער לא הודיע מראש כי הוא מיציג), והודעה כי היהת והסטודנט מיציג היא מסרבת לקיום את הדיון ללא יציג משלמה.
9. ביטול הדיון היה גורם לדחיתתו לאחר תחילת מסטר חורף תשפ"ג, והמערער היה נותר בחוסר וודאות. על כן, לפנים משורת הדיון, בית הדין החליט לבוא לקרה המערער ולצאת להפסקה של חצי שעה, כדי לאפשר לתובעת להזעיק לעצמה יציג. הדיון התחדש לאחר הגעתה של ע"ד גילי ספר.

טענות הצדדים בתמצית:

א. המערער:

10. המערער כפר באשמה ועמד על חפותו. הוא ביקש לזכותו, או למצויר להקל בעונשו. במהלך הדיון העלה ב"כ המערער טענות נוספות וחדות, אשר לא נכתבו בכתב הערעור. להלן יוצגו כל הטענות בתמצית.
11. ראשית טען ע"ד חורי, כי הבהיר שהתנהל בעניינו של המערער בעראה הראשונה לוקה בפגם היורד לשורש הבהיר. הפגם לטענתו, הוא העובדה שבית הדין לא הבhir למערער שהוא זכאי ליציג. פגם זה מהיבח החזרת התקיק לבית הדין המשמעתי, לניהול דין הוכחות מחדש כאשר המערער מיציג ע"י ע"ד. ע"ד חורי טען, כי המכתב שלחה התובעת לסטודנט ביום 16.2.2022 בו הודיעה לו כי הוא זכאי ליציג, אינו מופיע. גם המיל שליחה מציאות בית הדין לסטודנט ביום 10.3.2022, בו הודיעה לו שהוא זכאי ליציג ע"י ע"ד ואם הוא בוחר בכר עליו לעדכו אותה, אינו מספיק לטענת ע"ד חורי. זאת ממש, שעד"י סעיף 8.3 כתוב, בית הדין עצמו היה חייב לומר לנאים שהוא זכאי ליציג. לטענתו, אילו הדברים היו נאמרים לסטודנט ע"י בית הדין עצמו, הסטודנט היה מיחס להם חשיבות מוגברת, מבין את מצבו לאשרו ואת חומרת האשמעות נגדו, ושוכר לעצמו ע"ד.
12. ע"ד חורי הדגיש, כי הקובלנה המקורית שלחה בתאריך 13.7.2021, וקובלנה מעודכנת שלחה בתאריך 16.2.2022, כאשר העדכו היחידי היה כוונת התביעה לדרוש עונש חמור (בסעיף ה' לקובלנה המעודכנת נכתב: "במקרה של הרשעה, בכוונת התביעה לדרוש הטלת עונשים חמורים לפי הגדルתם בסעיף 8.3.2"). ע"ד חורי מחה על כך שהתובעת עדכנה את חומרת העונש. בנוסף, בשלב זה לטענתו, בית הדין היה חייב להודיע לסטודנט כי הוא זכאי ליציג.
13. בשל כל זאת נגמה הגינות הדיון, שהיא העיקרי בסיס תקון המשמעת.

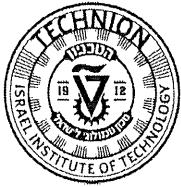
14. זאת ועוד, לטענתו בגלל שהערער לא היה מייצג הוא קיבל עונש בלתי מידתי. לראייה, סטודנטים אחרים שהיו מייצגים קיבלו עונש פחות ממנו.
15. המערער בעל עבר ממשמעתי נקי ואין לו ניסיון בהליכי ממשמעת. הוא מבקש לתת לו הזדמנויות נוספות וGBT מבטיח שזו הרשותו الأخيرة.
16. הוא לא העתיק, לא קנה את הפטرون ובית הדין הרשיע אותו ללא בסיס ראייתו. הוא אכן מכיר את עד הנסיבות ואף לא את הנאים האחרים. לא היה לו כל קשר עמו. עדותו שלGBT הנסיבות אין בה כדי להעיד או להשליך על המערער. העובדה שעדי הנסיבות קנה את הפטרון אינה מהוות ראייה, אף לא נסיבתית, לאש灭תו של המערער.
17. המערער טען כי לא הפר ולא חרג מהנהיות הבדיקה, ואילו היה משה חריג, חזקה על המשגיח. שהיתה מעירה. לנו. "אני ראייתי שוב את הקולטה המבחן שלי... מה שייחס לי בהכרעת הדין היה שיש רק מצלה אחת אבל זה נובע מהמגבלה של כמה מקרים אטלאטי של מצלים במספר אחד וכאמור לא היה קטע כזה שיש בו ורק מצלה אחת כאשר היו באותו העת פחות מ - 25 מסכים בזום. יתרה מכך, עיון בהקלטה הבדיקה שלי מוכיחה כי מסך המחשב האישי היה כל הזמן מצולם..." (סעיף 2 ג' לכתב הערעור).
18. בבדיקה מושא הקובלנה קיבל ציון נמוך – 59, ולאחר הוספת פקטור 66. הציון הסופי היה 74. הוא לא הסתפק בציון זה וניגש למועד ב', בו קיבל ציון דומה. גם ציון זה לא סיפק אותו ولكن חזר על הקורס וקיבל 81. לטענותו זו הראייה האובייקטיבית הוטבה ביותר שלא העתיק בבדיקה מושא הקובלנה. אם היה מעתיק אין זה סביר שיקבל ציון דומה למועד ב', ציון הנמוך ממשמעותית מהציון שקיבל לאחר שחזר על הקורס. בנוסף, ממוצע ציוני (76) גבוה מהציון שקיבל בבדיקה (59), וגם עובדה זו מגדילה את הספק בכך שביצוע את העבירה.
19. לבסוף טען, כי יש חמישה סטודנטים אחרים (אשר ציין את שמותיהם), שקיבלו עונש קל יותר ממנו על עבירה זהה, ועל כן העונש שנייתן לו אינו מידתי ואני שוווני.

ב. התביעה:

20. התביעה בבקשת לדוחות את הערעור, על כל חלקיו, ולקבוע כי עונשו של המערער יוותר על כנו, ויבוצע כאמור בஜר הדין של בית דין ממשמעת.
21. ראשית התביעה טענה כי הגיעו ללא התראה מוקדמת של עו"ד מטעם המערער מנוגדת לסעיף 8.3 לתקנון, הקובע כי בקשה לייצוג תוגש ע"י נאשם לא יואר מחמשה ימי עבודה לפני הדיון. בנוסף, התנהלות זו מנוגדת לנוהג ולדרך ארץ, אינה סבירה, מבזה ומזלזלת בהליך ממשמעתי, ואילצה אותה להציג עו"ד מטעמה בהתראה לא סבירה.
22. להבדיל מבתי המשפט במדינה, התקנון לא מטיל על בית הדין ממשמעתי חובה למנות לסטודנט-נאשםעו"ד. בתקנון כתוב מפורשות, כי במידה והוותר לנאשם להיות מייצג ע"י עו"ד, הייצוג יהיה על פי בחירתו של הנאשם ועל חשבונו.
23. טענתו של המערער ש"נפל בין היכאות" בגלל חוסר בקיומו בהליך ממשמעת אין לה כל בסיס. זכויותינו הובחו לו היטב, בלשון ברורה ופשטה: הוא קיבל פעמיים הודעה מפורשת על זכותו להיות מייצג, הן ע"י התביעה בתאריך 16.2.2022, והן ע"י מזכירות בית הדין בתאריך 10.3.2022. בתגובה הודיע המערער למזכירות בית הדין, בתאריך 12.3.3022, כי הוא מלאוה ע"י מלאוה בית הדין מטעם אס"ט, מר איתי זידל.

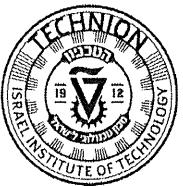

24. אשמתו של המערער הוכחה מעל ומ עבר לכל ספק סביר, ע"י ראיות מוצקות ועדויות סדירות. צוות הקורס הצבע על טעויות ועל דרכי פתרון "יחודיים שנמצאו אצל המערער ואצל שלושת הנאים הננספים. מדובר בראף של זהויות שאינו יכול להיות מקרי, ולא נמצא בבחינות אחרות.
25. המערער טען "אני רأيت' שוב את סרט הבדיקה". מדובר בטענה תמורה, שכן המערער לא ביקש לראות שוב את סרט הבדיקה לאחר הדיון בבית הדין קמא. הוא צפה הסרט הבדיקה פעמי אחד, בתאריך 29.5.2022 (לאחר שניתנה לו הזדמנות לצפות הסרט החל מתאריך 25.7.2021 שאז נשלחו אליו כל הראיות). בנוסף, בגין לטענת המערער כי "מסך המחשב אצל כל הזמן מצולם", מסך המחשב שלו נראה לצלמה במהלך הבדיקה כלל. המצלה היחידה שפעלה הייתה מצלמת המחשב ולכן רק פניו של המערער נראה בוודאי לא המסך עצמו, גם כשהועדו פחות מ- 25 מסכים. אם אכן הייתה מצלמה נוספת היא הייתה מתוועדת.
26. בוגר לציוני של המערער בקורס: המערער השם את העובדה שהחזר על הקורס בסמסטר אביב תשפ"א ואיזונו היו 48 ו- 39. רק בסמסטר חורף תשפ"ב, בפעם השלישייה שלמד את הקורס, קיבל ציון 81. מעבר לכך, טענות אלה הועלו ע"י המערער גם בבית הדין קמא ונڌهو, מאוחר ואין בהן כדי לתמוך, גם מבחןיה לוגית, בחפותו של המערער. העובדה שבבינהה קודמת או מאוחרת המערער הצלח לקבל ציון דומה מביל' שהעתיק, אינה מוכיחה כי לא העתיק ב厰ן המדובר. למעשה לציון, כי העובדה שבייצוע העתקה לא גורש שיפור בציון – אינה נסיבה מקילה בשום אופן.
27. לגבי חמישת הסטודנטים שהמערער ציין את שמותיהם, התביעה טענה שנسبות העבירה שלהם נבדלות מהנסיבות בקובלנה מושא ערעור זה. בנוסף, הושת עליהם עונש של הרחקה בפועל לשנה או שנה וחצי, אך שהענישה אינה כפיה לשטיין המערער.
28. המערער לא העלה כלל נסיבות אישיות או אחרות מצדיקות הקלה בעונש. הוא לא לוקח אחריות על מעשי ולא הביע חרטה. הוא אף לא הבטיח שלא י חוזר על מעשה הונאה זהה, ונראה שלא הפנים את חומרת מעשי.
29. העונש שנגזר עליו הולם את רף הענישה הנהוג בבית הדין וזאת אל מול חומרת המעשה. מדובר בבדיקה בה העתקה הייתה רבת משתפים, באמצעות פתרון של פ"י העדויות הועבר מגורים נוספים (עד התביעה העיד שבתשלום, נאשם אחר העיד שע"י גורם חז"ט טכניון). המקהלה תוכנן מראש, והמערער החליט לבצע מועד מועד ונערך לצורך ביצוע ההונאה וההעתקה.
30. ההלכה המשפטית אשר אומצה גם בערכאות ממשמעתיות, קובעת שלא במקרה תעורר ערעור בגין דין של הערכאה שמתחייבת. היא תעשה כן רק במקרים חריגים בהם נמצאה טעות היורדת לשורשו של עניין, או כאשר העונש סוטה מהונש הרואוי באופן בלתי סביר. ענייננו, לא רק שאין פגם בולט וממשי או חריגה דרמטית מרף הענישה המקובל, אלא שבית הדין נהג במידה רבה של אייפוק ולא גזר את דין של המערער לחומרה, אלא כפי שניתן היה לצפות במסיבות אלו. זאת לאחר ש שקל את הנسبות האישיות, המשפחתיות והכלכליות של המערער. המערער לא הציג נסיבות אישיות, או נסיבות מקילות כלשהן, שיש בהן כדי להצדיק התערבות של בית הדין לערעורים בפסקתו של בית הדין המשמעתי.

דין והכרעה

31. התקנון לא מגביל את זכותה של התובעת המשמעית לעדכן את כתב הקובלנה. התובעת פולה על פי סמכותה, בהתאם לתקנון, ולא קיפחה את המערער או נהגה בו בצורה שונה לעומת נאים אחרים.
32. עניינו של סעיף 8 לתקנון הוא "הסתמאות במלואה ויציג ע"י עו"ד". סעיף 8.3 לתקנון קובע, כדלקמן: "בנוסף, בית דין יהיה רשאי להתריע יציגו של הנאשם ע"י עו"ד, על פי בחירת הנאשם ועל חשבונו, בין לבקשת הנאשם שתוגש בכתב הדין בכתב, לא יותר מאשר 5 ימי עבודה לפני ישיבת הרכראה, או במועד מאוחר יותר, מטעמים מיוחדים שיפורטו, ובין ביזמת בית הדין, ככל מועד אחר, בכל אחד מן המקרים הבאים: ..."
- 3.2 כשהנ帀ם עשו*ההיפגע פגיעה ממשמעית בשל נסיבות האישום, לרבות חומרת המעשים המזוהים לנ帀ם, חומרת העונש הצפוי להיגזר עליו אם וככל שיורשע או מהשלכות אשר עשו*ות לנובע מעצם הרשותה או ניהול ההליך.**
- מנוסח הסעיף עולה, ראשית כי בית דין אינו חייב להתריע יציגו של הנאשם אלא הוא רשי לעשות זאת. שניית, יציגו של הנאשם ע"י עו"ד יהיה על פי בחירתו ועל חשבונו. שלישיית, התרת הייצוג תהיה לפי בקשה הנאשם (5 ימי עבודה לפני הדיון או במועד מאוחר יותר מטעמים מיוחדים שיפורטו), או ביזמת בית הדין. קרי, בית דין, מיזמתו, רשאי להתריע לנושאים מסוימים, גם אם הנאשם, או התובעת, לא ביקשו זאת.
33. עניינו, בתאריך 16.2.2022 התובעת עדכנה את הקובלנה והודיעה כי במקרה של הרשותה בכוונתה לדרש עונש חמוץ כהגדרתו בסעיף 8.3.2 – קרי, הרחקה לתקופה העולה על שנה. אי לך, היא שלחה למערער הודעה באותו יום, בה נכתב מפורשות כדלקמן (ההדגשה אינה במקור):
"במהמשך למכתבי מתאריך 13.7.2021, אידעך שבמקרה של הרשותה, בכוונת התביעה לדריש הטלת עונשים חמוצים לפי הגדרתם בסעיף 8.3.2. **לאור האמור, הנך זכאי להיות מיוצג ע"י עו"ד. את הבקשה יש להעביר למצירות בית דין המשמעתי לסטודנטים....**"
34. המערער לא הגיע להודעה זו. בתאריך 10.3.2022 מזכירת יו"ר בית הדין המשמעתי לסטודנטים שלחה למערער (ולנאשימים הננספים בקובלנה) הודעה בזו הלשון (ההדגשה במקור):
"במהמשך לקובלנה המעודכנת המשותפת שליחתי לכם ב-20.2.2022 וההודעה שאטם ראשית להיות מיוצגים על ידי עורך דין. שימו לב שהדיון לעניינכם אמרור להיקבע לחודש אפריל. ככל שלא תודיעו לי עד ליום ראשון הקרוב ב-13.3.2022 שאטם מיוצגיםומי מיצג אתכם אקבוע את המועד לדין ואשלח זימון – לאחר מכן ניתן לשנות את מועד הדיון. **לכן, אני מדגישה כי אם אתם בוחרים בייצוג על ידי עורך דין עליכם להודיע לי עד ליום ראשון ה-13.2.2022 מי מיצג אתכם. נא אשרו את קבלת המיל"ל.**"
35. בתאריך 12.3.2022 השיב המערער לזכירה כדלקמן: "המלואה שלי הוא מלאה ועדת ממשמעת מאס"ט*אייתי זידל אם אפשר לאשר את הבקשה.*"
36. ראשית, ניתן לראות בפירוש שהמערער הבין את ההודעה והגיע אליה בצורה עניינית. המערער הוא בר דעת וכשר משפטית, סטודנט להנדסת חשמל ומחשבים בטכניון. לא ניתן לכפות עליו לחתום יציג, שעה שהוא בחר שלא לעשות כן, אף על פי שהוא לו שחזור על גבי לבן, שהוא עלול להיות מושך מלימודים לתקופה ממשמעית במקרה של הרשותה. שנית, עונתו של עו"ד חורי שבית הדין לא הודיע למערער על

זכותו להיות מוצג, מושלט כל יסוד עובדתי ומשפטי. מזכירת י"ר בית הדין המשמעתי, היא שלוחה ישירה של בית הדין המשמעתי. הצעיפייה כי שופטי בית הדין עצם יתחלו לשלווח מיילים לסטודנטים, היא ציפייה תמורה ולא ריאלית. לשם כך נועדה מזכירות בית הדין. הועודה מזכירות בית הדין היא הוועדה מבית הדין. ברי, כי הסטודנט הבין זאת ונעה תשובה עניינית.

37. אנו דוחים אם כן את טענתו של ב"כ המערער כי נפל בהליך גם היורד לשורשו, וכי יש להחזיר את התקין לבית הדין המשמעתי. לא לモתר לכין, כי מוטב שב"כ המערער היה נהג בכבוד כלפי התקנון המשמעתי, כלפי התובעת וכלפי בית הדין, ומודיע מראש על הגעתו ועל היותו של הסטודנט מוצג. ב"כ המערער אמר תחיליה, כי קיבל לידי את התקין ימים ספורים לפני הדיון,อลם במהלך הדיון אמר כי סייע למערער בכתיבת הערעור (שנשלח ידוע עוד בחודש אוגוסט). לא ברור אם כן מדוע המערער בחר שלא לנצל את הזכות התשובה שלו לTAGOBOT התובעת, אך בחר להעלות במהלך הדיון מיני טענות מטענות שונות, שכלל לא נכתבו בכתב הערעור.

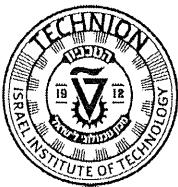
38. בעת, לגוף של הערעור: ככל, ערכאת הערעור אינה נטה להתערב במצבו עובדה ומהימנות שנקבעו ע"י בית הדין קמא. פסק הדיון של בית הדין קמא מפורט ומנומך. למרות זאת, בית הדין לערעורים בוחן לעומק את הראיות שהוצעו בפני הערוכה הראשונה, אופה בהקלטות העדויות של מרצה ומתרגלת הקורס, ובהקלחת הבדיקה.

39. אנו סבורים כי אשמתו של המערער הוכחה מעבר לכל ספק סביר. עדויות צוות הקורס הין קוהרטניות חד משמעיות. ראו למשל מתחודשת המתרגלת: "אבל את כל הקודם רשם ממש באותו סדר, הפטרון הוא כלו אותו דבר בלבד השם, יש פה 7 שורות שהסדר לא יהיה חייב להיות הסדר הזה, כל סדר היה עובד. הם יכולים בחזרה באותו הסדר פרט השורה האחורונה שחייבת להיות אחרונה ... קוד' יש המון דרכים לכתוב אותו, הטעות חריגה שימושה את העין זה האימפרט 0 , . זה שם של קובץ, זהוי טעות - לא כתובים את זה בפייתון - לא הייתה את הטעות זו לאף אחד חוץ מהם - ככה מצאנו את זה. רק ארבעתם עשו את הטעות זו. מtower 200, מכל הסטודנטים שנבחנו".

וכן מtower עדותו של המרצה: "אני אדון בשאלת 4, בשאלת זו היו מס' סעיפים והבולט במיוחד בה היא שסעיף ב' ניתנה בו 3 תשובות ורק אחת נכונה, ושלושת התשובות שניתנו ע"י 3 סטודנטים היו זהות (מתוךן 2 טעויות ואחת נכונה)".

40. המערער לא הציג בערעור טיעונים המעלים ספק בדבר אשמו. העובדה שלאחר מעשה ההונאה חזר על הקורס וקיבול ציון דומה, או טוב יותר, אינה מכרסת בראיות שהציגה הتبיעה.

41. המערער בחר להשמש את העובדה שחזר על הקורס באביב תשפ"א ונכשל בו. יש לדיבוק בטענות המועלות בפני בית הדין. כפי שהumarur מבקש ומצפה לקבל הילך הוגן, הוא אינו יכול להביא בפני בית דין לצאי עובדות, או טענות צזב. טענת המערער שצפה שוב בסרט הבדיקה אינה נכון, שכן על מנת לעשות זאת הוא היה חייב להיפגש עם התובעת. גם הטענה שראויים את מסך המחשב בהקלטה היא טענה שאינה אמת (לשון עדינה). בהקלטה רואים רק את פלג גופו העליון של המערער. החל משעה 9:52:58 (תשע-52 דקות 58 שניות) נראים בהקלטה רק 24 מסכים. גם בשלב זה ועד לסיום הבדיקה, לא רואים מצלמה נוספת של המערער.

42. לא מצאנו נסיבות מוקלות שיש בהן כדי לשנות מהעונש שגזר בית הדין קמא על המערער. הטכניון מחויב להגן על טוהר התואר שלו, על הסטודנטים ות שפועלים. ות ביושר ועובדים. ות קשה כדי לזכות בזכיותם, ועל האנשים שהמערער יהיה אחראי על חייהם, בבאו היום, אם יקבל תעודה מהנדס חשמל. המערער ביצע מעשה הונאה חמור. הוא לאלקח אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה, ולא התching'ב לפעול להבא על פי כללי האתיקה והיושר. העונש שהוחשת עליו הוא ראי ומידתי, ומחייב במתחם של רף העונישה הנוגה. הדוגמאות שהציגה הتبיעה בסעיף 30 לתגובה הן עדכניות ורלוונטיות.

43.(IFIM לערעורם שנכתבו ע"י כב' השופט סולברג, בע"פ 248/18 גבאי נ' מדינת ישראל (פורסם בبنבו, 2.7.2018), בסעיף 9 לפסק הדין):

"הלכה פסוקה היא שערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את דין של מערער, ואיןנה נוטה להתעורר בעונש שנגזר על-ידי הערכאה הדינונית, זולת בנסיבות חריגות שבahn נפלה טעות מהותית בגזר הדין, או במקרה שבו העונש חריג באופן קיזוני מדיניות העונישה הנוגגת (ע"פ 3091/18 טרייגר נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] פסקה 11 וההפניות שם(29.1.2009))."

44. סיכומו של דבר, לא מצאנו כל סיבה להתעורר בפסק דין של בית הדין קמא.

45. אשר על כן, החליטנופה אחד לדחות את הערעור. הרשעה והעונשים שהשיית בית הדין קמא עומדים בעינם.

46. למען הסר ספק העונשים שנגזרו על הסטודנט הם כדלקמן:

א. ציון 0 בקורס מבוא לתוכנות מערכות מס' 234124, סמסטר חורף תשפ"א.

ב. הרחקה בפועל מלימודים בטכניון במשך שנה וחצי, החל מסמסטר חורף תשפ"ג.

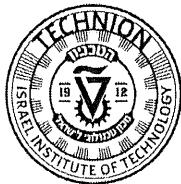
ג. הרחקה על תנאי מלימודים בטכניון לחמש שנים, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, תופעל

במקרה של הרשעה נוספת לעבירה לפי סעיף 4.1.4, 4.1.3, 4.1.1 או 4.1.5 לתקנון.

ס.ג. ס.ג. ס.ג. ס.ג.

פרופ' אנדרו לוי

פרופ' ערן פרידלר

17 אוקטובר 2022
כ"ב תשרי תשפ"ג

החלטה בערעוורו של

ת.ז.

1. בתאריך 28.9.2022 התקנס בית הדין לערעורים בנסיבות הצדדים, ודן בערעוורו של הסטודנט על פסק דין של בית הדין המשמעתי בעניינו (הכרעת דין מיום 22.6.2022 וגזר דין מיום 1.8.2022).
2. בתאריך 11.8.2022 הגיע הסטודנט ערעור על הכרעת הדין וגזר דין. תגובת התביעה הוגשה בתאריך 8.9.2022 (הערער לא מימש את זכותו להגשת תשובה).

רקע

3. עניינו של הערעור בחינה מקוונת שהתקיימה בתאריך 19.2.2021, סמסטר חורף תשפ"א, מועד א' בקורס מבוא לתכנות מערכות מס' 234124.
4. המערער האשם בכך שתשובותיו לשאלות 2, 3, 4ב' נמצאו דומות לפתרון של שלושה סטודנטים אחרים. במהלך הבחינה, פתרון הבחינה הועבר תמורה תשולם. כמו כן, במהלך הבחינה מסך המחשב של המערער אינו נראה, ובסיום הבחינה הוא נראה גולל ומעתיק מהمسך.
5. בתאריך 1.6.2022 התקיים דין בבית הדין המשמעתי בפני הרכב תלתא (הסטודנט לווה ע"י מלויים מטעם אס"ט, מר איתן זידל ומר אור לניאדו). בתאריך 22.6.2022 הוכראה הכרעת הדין בנסיבות הצדדים, ולאחר מכן נשמעו טיעונים לעונש. גזר הדין ניתן בתאריך 1.8.2022.

6. בית הדין קמא הרשע את המערערפה אחד בעבירות משמעת לפי סעיפים 4.1.1, 4.1.3, 4.1.4 ו-4.1.5 לתקנון. בהכרעת הדין נכתב (סעיפים 15-16, ההדגשה אינה במקור):

"**השאלה העומדת בפני בית הדין היא, האם דמיון חריג כפי שהוצג בסעיפים רבים,**
ברשוואה בין הפתרונות של הסטודנטים (ובrsaואה לפתרונות אחרים), הוא צירוף
מקרים סביר, שיכל להופיע בפתרונות של ארבעה סטודנטים שאין ביניהם קשר, או
שהמסקנה המתבקש היא שלושת הסטודנטים העתיקו ממוקר כלשהו (כפי שהודה
והעיד על כך עד התביעה). או מצידו השני של אותו מطبع – האם ניתן להסביר את
צירוף המקרים החorig זהה, בדומה הגיונית אחרת (כגון למידה מאותם מאגרי מידע,
מבחן עם חומר פתוח), באופן המעלה ספק סביר ביחס לティーיה שהציגה התביעה.
לעמדתנו, המסקנה האפשרית היחידה מהראיות שהוצעו בפניו היא העתקה. התביעה

ביססה את ההרשעה כנדרש, ביחס לשלוות הסטודנטים".

7. בית הדין החליטפה אחד להשית על המערער עונשים כדלקמן: ציון אפס בקורס מושא הקובלנה, הרחקה בפועל מלימודים לשנה וחצי (החל מסמסטר חורף תשפ"ג), והרחקה על תנאי לחמש שנים במקרה של הרשעה חוזרת. בגזר הדין פורטו שיקולי הענישה, ובין היתר נכתב כדלקמן (סעיפים 19-22):
- "**הסטודנט ביצע מעשה הונאה חמוץ במטרה להשיג ציון במרמה. ציון שאינו משקף את**
ידיעותיו ואין מגיע לו. התנהלותו של הסטודנט פגעה בלב ההוויה האקדמית,
ובעקרונות הבסיסיים ביותר של הטכניון - חתירה לאמת ויושרה. ... מדובר בסטודנט

להנדסת חשמל, אשר העסكتו בעtid עלולה הייתה להתבצע על סמך התהדרות בגלוי ציונים ובהישגים לא לו, עם הכרה של מוסד יוקרתי כמו הטכניון. בכך היו עלולים להיפגע שרשרת ארוכה של גורמים – מעסיק, צרכנים פוטנציאליים, ושמו הטוב של הטכניון. בית הדין מחויב להגן מפני תרחיש שכזה, לשמר על טוהר המידות האקדמי, וכן להגן על ציבור הסטודנטים ות שפיעלים. ות על פי כללי האתיקה והוישר.

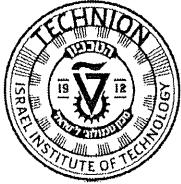
בית הדין רואה בחומרה את מעשיו של הסטודנט, ואת העובדה שלא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע כל חריטה. נסיבות ביצוע העבירה חמורות ביותר.

יูר, כי אחד משלשות הסטודנטים האחרים שהגיסו פתרונות דומים לשאלות הרלוונטיות, הודה במעשיו במהלך הטיעונים לעונש, ובמננה לשאלת בית הדין מודיע לא הודה קודם, טען שלא רצה להפיל את חבו.

טענות הצדדים בתמצית:

A. המערער:

8. המערער כפר באשמה ועמד על חפותו. הוא ביקש מבית הדין לערעורים להפוך את הכרעת הערקהה הראשונה ולזכותו אוטו.
9. הוא העיד כי הוא סטודנט חרוץ, בעל מוטיבציה גבוהה, אוהב ללמידה ומשקיע, בשנה א' היה מצטיין דיקון, לא עבר פלילי או ממשעתי. אביו דוקטור אימנו שלושת אחיו הגדולים בעלי תארים מהאוניברסיטה העברית ומהטכניון.
10. לטענתו עבר מרבית סעיפי הבדיקה הוא קיבל ציון מלא, ועל כן לא ניתן לטעון להעתקה. "שכן במרקחה בו התשובה נכון, יפתרו אותה כלל הסטודנטים בבחן באותה הדרך". בנוסף, הסעיפים האחרים שהוצעו ע"י התביעה נגעו לשפט הפיטון בה לא התמקדו במהלך הקורס.
11. זהה הפעם הרביעית בה הוא חוזר על הקורס וניגש לבחן, ובכל ארבעת המבחנים שניגש אליהם טווח הציונים נע בין 80-70. המבחן מושא הקובלנה לא הראה תוצאה חריגה ביחס למבחנים האחרים, בהם לא הוטל דופי, ויש בכך כדי להעיד שהוא לא הונח בבחן זה, אלא מדובר בציון המשקף את ידיעותיו, אשר רכש בעמל רב.
12. הרשעתו מותירה כולם עליו ועל משפחתו, אותן קין אשר יש לה השפעות מרוחיקות לכט על דימויו האישי ותפיסת המשפחה בקהילה.
13. הרחקה בפועל לתקופה של שנה וחצי תעמיד אותו במצב כלכלי קשה וככל הנראה לא יוכל לשוב ללימודים. על כן המשמעות בפועל של הענישה שהושטה עליו היא "כגזר דין מוות לתואר ולעתידי המקצוע והאקדמי" (סעיף 21 לערעור).
14. המערער הציג הסדרי טיעון בהם הושתו עונשים קלים יותר מהעונש שהושטה עליו.
15. ביחס לסטודנט שהעיד בטיעונו לעונש שלא רצה להפليل את המערער – אמר כי הסטודנט הזה אכן חברו, והוא קיבל הרחקה לצמיות, מה שיכל הנראה גרם לו לנסوت "להפיל" עוד מישחו איתו.
16. לבסוף אמר, "עצם קיומו של ההליך המשמעתי مدير שינה מעוני ואני חשש מאד שםינו הטוב יוכתם ללא יכולת לנ��תו. אני מביע צער וחרטה על ההליך, וכל רצוני הוא להשאיר את הסוגיה הנוכחית מאחוריו, וambilקש הזדמנות להוכיח את עצמי כדי שראו שייתנו בו אמון" (סעיף 23 לערעור).

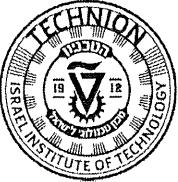

ב. התיבעה:

17. התיבעה ביקשה לדוחות את הערעור, על כל חלקיו, ולקבוע כי עונשו של המערער יותר על כנו, ויבוצע כאמור בגזר הדין של בית הדין המשמעתי.
18. התיבעה טענה כי אשמו של המערער הוכחה באופן מובהק ע"י ראיות מזקקות ועדיות סדורות. צוות הקורס הצביע על טעויות ועל דרכי פתרון יהודים שנמצאו אצל המערער ואצל שלושת הנאים הנוספים. עוד ציין צוות הקורס, שニックוד מלא אינו מביע בהכרח על תשובה נכונה במלואה אלא על החלטה של הצוות לא להוריד על טעויות מסוימות בבחינה.
19. ביחס לטענת המערער ש"זו הפעם הרביעית בה אני חוזר על הקורס וניגש ל מבחן ובכל ארבעת המבחנים שניגשתי אליום תוך הציונים נ"ב בין 80-70" – התיבעה ציינה כי המערער למד את הקורס בחורף תש"ף, ציינו היו 36 ו- 72, ובchorף תשפ"א למד פעם נוספת ציינו היו 74 ו- 80. העובדה שבבחינה קודמת המערער הצליח לקבל ציון דומה מבלי השעתיק, אינה מוכיחה כי לא העתיק ב מבחן מושא הקובלנה. עצם ההעתקה לא מחייבת שיפור בציון, והציון לכשעצמו אינו ראייה לדבר.
20. המערער לאלקח אחירות, לא הביע חרטה ונראה שלא הפנים את חומרת מעשיו.
21. העונש שנגזר על המערער הינו עונש ראוי ומידתי, ההולם את רף הענישה הנוגה במקרים דומים ומשקף את עיקרון השוויון בענישה. עסוקין בבחינה בה ההעתקה הייתה רבת משתפים, באמצעות פתרון שלו פי העדויות הועבר מגורם נוסף (עד התיבעה העיד שבתשלום, נאם אחר העיד שע"י גורם חז"ט טכניוני).
- המקרה תוכנן מראש, והמערער החליט לבצעו מבעוד מועד ונערך לצורך ביצוע ההונאה וההעתקה.
22. ההלכה המשפטית אשר אומצה גם בערכאות ממשמעתיות, קובעת שלא במקרה תערבע ערעור בגזר דין של הערכאה שמתחרתיה. היא תעשה כן רק במקרים חריגים בהם נמצא טעות היודדת לשורשו של עניין, או כאשר העונש סוטה מהעונש הראו' באופן בלתי סביר. בענייננו, לא רק שאין פגם בולט וממשי או חריגה דрамטית מרף הענישה המקובל, אלא שבית הדין נהג במידה רבה של איופוק ולא גזר את דין של המערער לחומרה, אלא כפי שניתן היה לצפות בסביבות כאלו. זאת לאחר שקל את הנسبות האישיות, המשפחתיות והכלכליות של המערער. המערער לא יצא נסיבות אישיות, או נסיבות מקילות כלשהן, שיש בהן כדי להצדיק התערבותות של בית הדין לערעורים בפסקתו של בית הדין המשמעתי.

דין והכרעה

23. בכלל, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב במצבאי עובדה ומהימנות שנקבעו ע"י בית הדין קמא. פסק הדין של בית דין קמא מפורט ומנומך. למורת זאת, בית דין לערעורים בוחן לעומק את הראיות שהוצעו בפני הערכאה הראשונה, וצפה בהקלות העדויות של מרצה וმתרגלת הקורס.
24. אנו סבורים כי אשמו של המערער הוכחה מעבר לכל ספק סביר. עדויות צוות הקורס הין Kohrnettovit וחד משמעויות. ראו למשל מתוך עדותה של המתרגלת: "אבל את כל הקודם הם רשמו ממש באותו סדר, הפתרון הוא כלו אותו דבר בלבד השם, יש פה 7 שורות שהסדר לא היה חייב להיות הסדר הזה, כל סדר היה עובד. הם יכולים בחזרה באותו הסדר פרט לשורה האחורונה שחייבת להיות אחרונה ... קוד יש מן דרכיהם לכתוב אותו, הטעות חריגה שימושה את העין זה האימפרט 0 , ז. זה שם של קובץ, זהה טעות - לא כתוב אותו, הטעות חריגה שימושה את העין זה לאף אחד אחר חז"ט מהם - ככה מצאנו את זה. רק ארבעתם עשו את הטעות הזה. מתוך 200, מכל הסטודנטים שנבחנו".

וכן מtower עדותו של המרצה: "אבי אדון בשאלת 4, בשאלת זו היי מס' סעיפים והבולט במיוחד בה היא סעיף ב', ניתנה בו 3 תשובות ורק אחת נכונה, ושלושת התשובות שניתנו ע"י 3 הסטודנטים היי זהות (מתוך 2 טעויות ואחת נכונה)".

25. המערער לא הציג בערעור טיעונים המעלים ספק בדבר אשמתו. העובדה שלאחר מעשה הhoneה ניגש למועד ב' וקיים ציון דומה אינה מכרסמת בראיות שהציגה הتبיעה.

26. אף לא מצאנו בטייעוני לעניין נסיבותיו האישיות בסיבות מקלות שיש בהן כדי לשנות מהעונש שגזר עליו בית הדין קמא. אכן, הרשעה מהווה כתם וייש לה השלוות קשות על חי' המערער. יחד עם זאת, הטכניון מחויב להגן על טוהר התואר שלו, על הסטודנטים ות שפועלים.ות ביישר ועובדים.ות קשה כדי לזכות בזכונייהם, ועל האנשים שהמערער יהיה אחראי על חייהם, בבוא היום, אם יקבל تعدות מהנדס חשמל.

27. המערער ביצע מעשה honeה חמור. הוא לא לקח אחריות על מעשיו, לא הביע חריטה על מעשה honeה, ולא התחייב לפעול להבא על פי כללי האתיקה והיישר.

28. סיכומו של דבר, לא מצאנו כל סיבה להतערב בפסק דין של בית הדין קמא. העונש שהושת על המערער הינו עונש ראוי ומידתי, התואם את רף העונישה הנוגה.

29. אשר על כן, החליטנו פה אחד לדחות את הערעור. הרשעה והעונשים שהשיט בית הדין קמא עומדים בעינם.

30. למען הסר ספק העונשים שנגזו על הסטודנט הם כדלקמן:

א. ציון 0 בקורס מבוא לתוכנות מערכות מס' 234124, סמסטר חורף תשפ"א.

ב. הרחקה בפועל מלימודים בטכניון למשך שנה וחצי, החל מסמסטר חורף תשפ"ג.

ג. הרחקה על תנאי מלימודים בטכניון לחמש שנים, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, תופעל במקרה של הרשעה נוספת בעבריה לפי סעיף 4.1.4, 4.1.3, 4.1.1 או 4.1.5 לתקנון.

ס.ג.ג.ג.ג.ג.ג.ג.

פרופ' אנדרו לוי

פרופ' ערן פרידלר